

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 237. Dicent: Eli Eli Lamma Sabacthani. Quod est interpretatum Deus
meus Deus meus vt quid dereliquisti me. v. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

turus testamentum ad patrem conuocando quodammodo omnes creaturas in testimonium suæ acerbissimæ passionis & mortis quam patet et pro omnibus reficiendis maximè rationalibus exclamauit ut attenderent, & considerarent, si est dolor sicut dolor eius, si non superque satis fecisset pro ijs redimendis, si quid deesset, & si quæ sanguinis gutta supereisset, paratum adhuc se pro illis effundere, ex puro amore cordis quo diligeret salutem & vitam hominum.

O Redemptor meus, quomodo potuisti, tam magna voce clamare, ita exsuccus, ita exhaustus! credo quod tua diuinitas supra omnem naturam modum sustentavit, & animauit humanitatem illam suam, alias milles fuisset examinanda. Quid igitur dicam? quid gratiae tam copiosæ redemptioni rependam? Sperabo in te non frangar pusillanimitate, dicam mihi: Apud Dominum misericordia & vere copiosa redemptio.

§. 237. Dicent: Eli Eli Lamma Sabacthani. Quod est interpretatum Deus meus Deus meus ut quid dereliquisti me. v. 34.

Ego audiens ista clamasse Dominum & timeo & gaudeo. gaudeo, quod pro me Saluator tam dura sustinuerit, ut ad talem clamorem sit adactus. Timeo, diuini iudicij altitudinem & profundum, qui tam leuere in dilectissimo filio suo peccata nostra castigauit. Quid igitur faciam: pauper & tenuis sum ego, & sapientia Hominum non est mecum.

E Go pactum hoc hodie tecum pacisco Domine mi, ut quoties in missa vel ipse dixerit Pater noster, aut cœtuero aut cantari ab alio audilero, semper haec septem petitiones sint memoria Sanctorum verborum tuorum septem in ara crucis prolatorum; & cum patena me signauero & vultum sic operuero tunc representem populo tenebras factas super vniuersam terram.

§. 238. Et quidam de circumstantibus dicebant. Ecce Eliam vocat. v. 35.

Inter cætera tormenta quibus homines se affligunt etiam est illud, quod verba unius alter detorqueat longe aliter, quam loquens intendit & iocum risumque ex tali detorsione captare intendit. Hoc fecerunt in Domino illusores. Eloi, flexerunt in Eliam, quasi Deo deserto iam non illum amplius invocaret, sed unum ex sanctis, Eliam scilicet. Faciunt hoc hodie quoque membris Christi desertores eius. Si quis dicit S. Maria ora pro me apud Deum illum calumniantur deseruisse Deum, confregisse ad sanctos, cum & Deum retinuerit & SS. non abnegarit.

Deus